

ПАГОНІЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 33 (47)

22—28 кастрычніка 1993 года

Кошт 25 рублёў

Як дэпутат
ЛУКАШЕНКА напалахай
гарадзенскае начальства.

АРМІЯ КРАЕВА. Гісторыя
стварэння і дзеі АК на
Беларусі.

Новыя вершы **ДАНУТЫ**
БІЧЭЛЬ. Адмысловы для
«Пагоні».

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Москва.

У апошні бой

У Москве сьцішылася на час, і адразу пачалі прачынацца ў скрыні імперыі. Ад-
чуваеща ў ажыўленыне ў нас на Беларусі.

Станіслаў Шушкевіч зрабіў стаўку на Ельцина, а таму правадзіць сасію ВС не съпяшаецца. Трэба «добра падрыхтавацца», пакуль у Расей выбары пройдуть. Ну а тым вольным часам, каб пра яго не забывалі, дый пазыцію яшчэ раз пад-
вердзіць, Станіслаў Станіслававіч сходзіў у госьці да Івана Карапачні. Менск жа як нікія сталіца СНД, трэба новы будынак каардынуючым органам пабудаваць...

Правчыяя пракамуністычныя колы з лёгкім мацярком у бок сваіх маскоўскіх сяброў, якім увесь час не шануе, зноў загаварылі пра сувэрэнітэт.

«Союз афіцероў Беларусі» вырашыў адмазацца ад свайго арыштаванага маскоўскага лідара й выступіў у друку,

маўляў: «Саюз з'яўляецца прыхільнікам дэмакратычнага строю і ў сваёй дзейнасці кіруеца Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь...»

Тая частка хлопцаў і дзяўчатаў, якіх моладзь ласкава называе «камсюкамі», так разгубіўся з прычыны адмовы 33-га свайго Збездзу ў Москве, што вырашыла правесці яго ў Менску ўжо ў другі раз.

А ў гэты самы час у калгасах і саўгасах ідзе бітва, за ўраджай. Як і ў старыя добрыя часы, ў якасці «пушачнага мяса» на гэтай вайне выкарстоўваюцца студэнты. Натуральна, што ёсьць і першыя страты. За дэзвірства — адмовіліса давамагаць калгасу пад цудоўнай назвай «Бальшавік» — выключаны з універсітету дзеяць другакурснікі факультetu журналистикі.

Я. ДУБРОУСКИ,
Менск.

Ці выдаесьць Расея Летуве асобаў, якія падаразраюцца ў падрыхтоўцы пераварота?

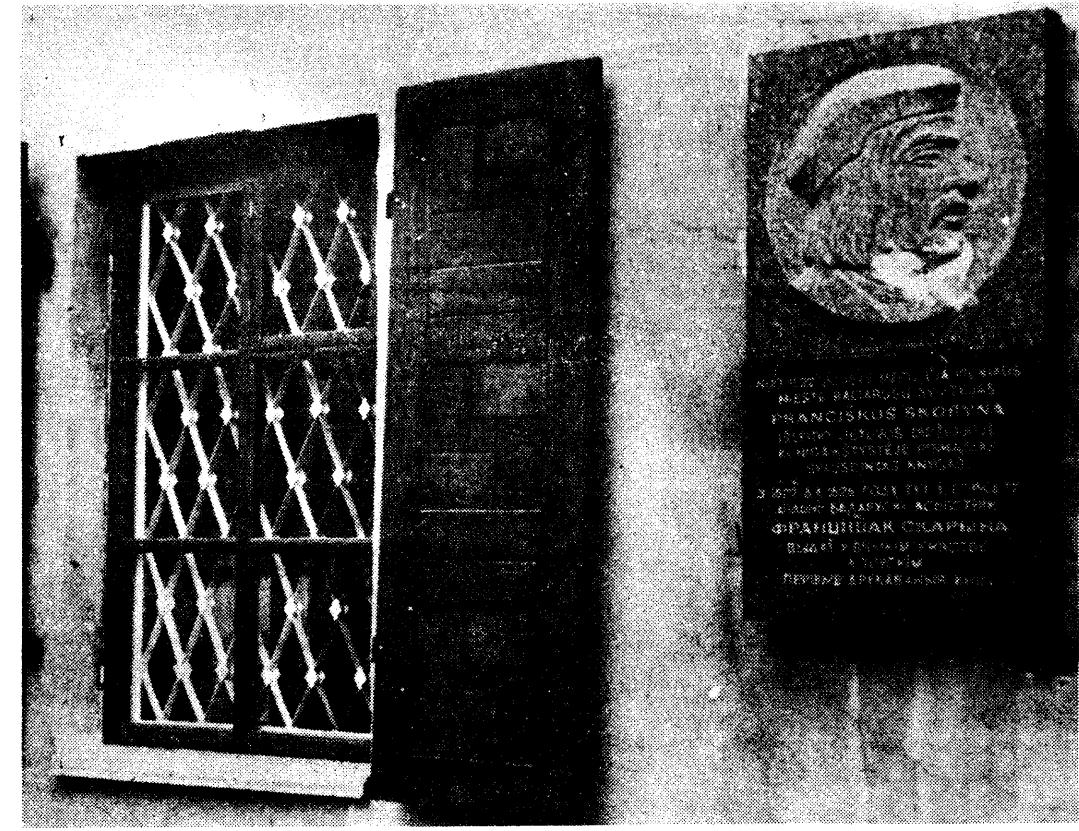
Пасля таго, як у Москве правалілася спроба сёлетнія «кастрычніцкай рэвалюцыі», гэнэральны прокурор Летувы Артурас Паўлаускас зьбіраеца зьвярнуцца да новага гэнэральнага прокурора Расеі А. Ка-
заньніка з просьбай аб выдачы Расеі асоб, якія звязаныя са студзенскімі

і жнівенскімі падзеямі 1991 года ў Летуве. Такія спробы краіна прадпрымала і раней, але былы гэнэральны прокурор Расеі С. Сыцепанко адмовіў у выкананні гэтага. Гэнэральны прокурор Летувы мяркуе, што гэтым разам Расея задаволіць просьбу рэспублікі.

Эльта.

звыш 100 манет вартасцю ў 5 літаў, падробка іх выканана мэтадам ліцьца. Аб гэтым паведамляе газета «Шальча».

А. Д.

ВІЛЬНЯ.

Фатаграфаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

Зыліквідаваны шапік пракамуністычнай прэсы ў Вільні

Некалькі месяцаў на лесьвічнай пло-
щадцы дома на вуліцы Пылімо ў Вільні
прадавалі пракамуністычныя выданні
«День», «Советская Россия», «Правда»,
«Гласность» і іншыя. Свой шапік адчыніла
нейкая «Роспа», якая зьнімала і па-
мяшканье дома, і падвал.

Шапік, верагодна, ня быў зыліквідаваны
раней таму, што гэтыя выданні было тады

не забаронена выдаваць у Расеі. Забарона
ж іх продажу магла бы, напэўна, пагоршыць
адносіны Летувы і Расеі. Калі ў Москве
скончыўся нядачай кастрычніцкі дзяр-
жавны пераварот і гэтыя выданні ў Расеі
былі забаронены, у Вільні зыліквідавалі
шапік пракамуністычнай прэсы. Паліцыя за-
гандаль у неадпаведным месцы пакарала
кіяскёра штрафам у памеры 20 літаў.
«Шальча».

Съледчы дакляраваў замест па-беларуску размаўляць па-узбэцку

Рэдакцыю «Пагоні» днёмі наведаў старшыня Рады
Гарадзенскай філіі БСДГ сп. М. Патрэба. Прапануем
чытачам ягоны аповяд.

15 кастрычніка а 9-й гадзіне раніцы
у маёй кватэры зазваніў тэлефон.
Мужчынскі голас прадставіўся стар-
шим съледчым КДБ Музычнікам і паведаміў, што яму вельмі хочацца
са мной пагутарыць. Я адказаў, што гэтае яго жаданье не падзяляю, а на
тэлефонныя запрашэнні не хаджу,
і паклаў трубку.

Праз некаторы час зазванілі ў дзверы. Мажны малады чалавек уручы
мне позву, у якога мne прадпісалася быць а 10-й гадзіне ў тав. Музычнікі. Я развязаў, што ўсё
ж давядзенца сходзіць, але пазней,
бо заставалася ўсяго з паўгадзіны

часу.

У 10.05 іншоў тэлефонны званок.
Той жа мужчынскі голас спытаў мяне,
ці загінуўся я ў тым, што ён зусім не
жартаваў. Я сказаў яму, што раней
половы 12-й быць у яго не магу, бо
з 12.30 да 20 гадзін праводжу заняткі
ва універсітэце.

У 11.30 я быў у будынку на вул.
Тэльмана. Дэяжурны спытаў, ці я
Жынь. Я сказаў, што па выкліку тав.
Музычнікі. Праз некалькі хвілін
зязвіўся даволі малады мужчына, які
прадставіўся Музычнікам. Ен павёў
мяне па сходах ды калідорах некуды

углыб будынка.
Калі мы з ім апынуліся ў нейкім
пакоі, ён прапанаваў мне сесцы. Разом
пачалася з того, што я выка-
заў сваё здзіўленне з тое прычыны,
што прадстаўнік дзяржаўнай структуры
не размаўляе на дзяржаўнай мове,
каль ёю карыстаецца выклікани
ім чалавек. На гэта тав. съледчы
заявіў, што ён некалі вучыўся ў беларус-
кай школе, але нібыта з прычыны
доўгага часу існаванья на Беларусі
савецкай улады зусім развучыўся ёю
карысташца. Вось па-узбэцку ён мог
бы хоці зараз, бо некалі ўзельнічай
у расследаванні «баваўнічай» спра-
вы. Вось. А калі я не жадаю гаварыць
па-расейску, дык мне давядзенца
уласнаручна пісаць свае паказаньні?

— Па якой справе паказаньні? —
пацикавіўся я.

— Па справе забойства «Дмитрия
Константіновіча».

Я адразу ўціміў, што ён меў на
узвеце былога старшыню аблвыканка-
ма.

Мяне абурыла абсурднасць сі-
туацыі, але ён гэтага зусім не
зразумеў. Тады я сказаў, што я буду
пісаць аніякіх паказаньні. Пачуўши

гэта, ён заявіў, што яму прыйдзеца
выклікаць мяне як-небудзь іншым
разам, калі ён знайдзе сабе пера-
кладчыка з беларускай мовы.

Мне адразу падумалася, што лепей
бы ім паклапаціца пра падбор
кадраў, чымсьці прыстаўляць да
кожнага супрацоўніка па перакладчы-
ку. Я аднак змаўчай, сказаўшы толькі,
што не жадаю з ім болей размаўляць
наогул, а ўсё гэта расцэніваю, як
спробу запалохаць або дыскреды-
таўшы Грамаду, бо яна анікага дачы-
нення да гэтага злачынства ня мела
не магла мець.

Затым я сказаў, што жадаю
выйсці адгэтуль на волю, развітаўся
й вышаў на калідор. Ен хуценка
вышаў за мной, сказаўшы, што мяне
без яго не выпусьцяць. Потым ён
папрасіў пакаць яго і прывёў двух
чалавек, прадставіўшы іх як начальні-
ка ці старшага съледчага аддзела або
групы (дакладна я не запомніў),
а другога — прокурорам. Прокурор
паспрабаваў прыграціць мне крымі-
нальнай адказнасцю за адмову да-
ваць паказаньні. У адказ я выказаў
зьдзіўленне тым, што яны пакарала
зразу зразу размаўляць па-беларуску, на
што яны пачалі гаварыць да мяне на
трасянцы.

Я зноў сказаў, што не жадаю з імі
размаўляць і хачу на волю. Мне
давялося пайтрыцы свае слова не-

калькі разоў. Давялося съледчаму
чытасці са мной і выпусьціць на
вуліцу...

У той жа дзень съледчы па-
тэлефоне выклікаў і старшыню Га-
радзенскай Рады БНФ сп. К. Жынь.
Аднак яны таксама дамовіліся, што
паколькі Жынь гаворыць толькі на
дзяржаўнай мове, дык съледчы будзе
пакуль шукаць перакладчыка і тады
ужо выкліча яго.

18 кастрычніка па выкліку сп. Жынь
зноў наведаў дом на вул. Тэльмана.
Яму давялося распавесці съледчаму,
што нябожчык уваходзіў па паря-
мэнцкай фракцыі «Беларусь», раст-
лумачыца свае погляды на тое, што
такое сувэрэнітэт і як трэба жыць
і гаспадарыць у сувэрэннай дзяржаве.
Съледчы запісаў за ім паказанні.

Дарэчы, съледчы патлумачы, што
за адмову ў дачы паказаньня можна
атрымаць да 6 гадоў зняволенія. Ен
таксама паведаміў, што выкліканых
асобаў ня могуць прыцягніць да
адказнасці, як іх адрэа палітычных
партый, а толькі як прыватных асобаў.
Цікава тады, чаму з 280 тысяч
гарадзенцаў паклікалі на допыт не
Казіка ды Івана, а нас — Жыні
з Патрэбай.

На допыт таксама выклікалі сп. Жынь
Селязьнёву, лідэра грамадзка-палі-
тычнага аб'яднання імя Кастуся
Каліноўскага.

22—28 кастрычніка 1993

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Як нардэп Лукашэнка напалохаў гарадзенскае начальства

12 кастрычніка ў Горадні адбыўся сэмінар-нарада па барацьбе с карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю. З усёй вобласці зъехаліся старшыні райвыканкамаў, начальнікі міліцыі, пракуроры. Нарада адбылася ў зале паседжанняў аблвыканкама, куды былі дапушчаны ўсе аховотныя.

З дзяржаўных сымболяў толькі Пагоня аздабляла трывалу. Сыцяна ззаду прэзідэнта была завешана заслонай, таму немагчыма было даведацца, ці на месцы съязг і аграмадны бель голаў Леніна.

Пачалася нарада даволі млява. Загадчык ваблансога аддзела па барацьбе з эканамічнай злачыннасцю спадар Жыдок напачатку доўга пералічваў прозвішчы дробнай «плоткі», якая трапілася ў нерат да ахоўнікаў закону, ажно ў залі сталі пасміхацца. Называліся, да прыкладу, прадаўшчыца крамы Наваградзкага раёна, якая прадала некаму 68 кг масла, або несумленная загадчыца пяльменней з Ваўкавыску... Зрэшты, надышоў час і буйнейшай «крыбы». Напрыклад, службовая асоба ваблансога выкананчага камітэту спадар Сяргей атрымаў хабар з 500 амерыканскіх даляраў і быў засуджаны. Але наогул прамоўца яўна стараўся не называць гучныя прозвішчы, скрдзіўся на недахоп съледчых у сваім аддзеле.

Затым гаварыў начальнік аддзела па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю спадар Жарабіла. Па-першое, ён адразу запярэчыў сваіму папярэдняму калегу. Галоўнае зусім не ў недахопе людзей, а ў старым заканадаўстве, у якім можна вычытаць пра бандытызм, але з карупцыяй або арганізаванай злачыннасцю ў ім усё расплывіста. Трэба дакладна распісаць: калі гэтага, дапусцім, нельга рабіць, значыцца, нельга, і ўсё.

Бо ўсяць, напрыклад, нябожчыка Арцыменю, нядайнага старшыню ваблансога Савета народных дэпутатаў. Можа, і кашчунна пра гэта цяпер гаварыць, сказаў спадар Жарабіла,

але ж дзейнасць ягонай жонкі ў якасці дырэктаркі ювелірнай крамы мела ў горадзе адмоўны рэзултат. Малодшы сын Арцымені, яшчэ будучы студэнтам II-га ці III-га курсу мэдыцынскага інстытуту, зъяўляўся членам выканкаму ваблансога аддзялення арганізацыі «Дактары за папярэдніне яздзernай вайны». Другі сын апынуўся сярод засновальнікаў камэрцыйнага банка «Комплекс». Каравае, атрымалася, як у старой прымайце: што дазволена ЮПітэру, то не дазволена быку, але ўсе, натуральная, маўчалі. Дзіва што, бо Арцымені ад парламэнцкай фракцыі «Беларусь» прэтэндаваў нават на будучую пасаду прэзідэнта краіны.

Асабліві шарм нарадзе надала прысутнасць нардэпа Лукашэнкі, які змагаецца з карупцыяй у складзе спэцыяльнай камісіі Вярхоўнага Савету.

Напярэдадні, у панядзелак, Лукашэнка па беларускім тэлебачанні гнёўна выкryваў службовых асобаў за паважныя злоўжываныя сваім становішчам, а таксама і за ўсякую дробязь. Напрыклад, у міністэрстве замежных спраў адначасова съпісалі ў акце 3 бібліі і 2 куфэркі, падораныя Рымскому Папу, а таксама 5 бутэлек гарэлкі. Усе гэтыя факты, прычым, якія сапраўды датычылі высокіх службовых асобаў, Лукашэнка пайтварыў і перад гарадзенцамі.

Наогул, выступаў ён па-пракурорску, гняўліва, гучна, часам безпардонна. Цікава, што на нараду не

зявіліся вабланская начальнікі ўпраўленняў унутраных спраў і Камітэта дзяржбяспекі, што вельмі абурыла стацічнага госьця, які падбяцаў назаутра ж выклікаць іх на кілім у Менск. Давялося прадстаўніку кіраўніцтва аблвыканкама спадару Калацэю ратаваць становішча, тлумачычы, што ў таварышаў Гудзея ды Сыцепаненкі ёсьць паважныя прычыны, і яны адпрасліся з мэрапрыемствам. Ен таксама дадаў, што ня варт абаўстраць становішча, а трэба наадварот папярэдзіць незаконныя ўчынкі, засырэгчы службовых асобаў у райвыканкамах ад турм.

Перад гэтым нардэп Лукашэнка папярэдзіў, што ён марыць стварыць інстытут адстайкі службовых асобаў. Камісія Вярхоўнага Савету па барацьбе з карупцыяй мае надзвычайні паўнамоцтвы. Лукашэнка сказаў: «Мы акул ловіть не собираемся, их ловят в море. Будет распоряжение — выловим. Их предостаточно видно и невооруженным глазом. Но я не хочу заниматься идиотизмом и пожирательством кадров». Затым Лукашэнка напалохаў намесніка старшыні аблвыканкаму спадара Калодку, які таксама ўдзельнічае ў камэрцыйным банку «Комплекс». Пачырванелы Калодка ўзабраўся на трывалу ѹсправаў апраўдаўца.

Нардэп Лукашэнка ня быў бы самім сабой, каб напрыканцы не залез у палітыку. Ён сказаў: «Мы будем бороться против идей. А насчет построения капитализма в Белоруссии, так люди с якою текущей шизофренией и не то могут предложить». Жадаючы, мабыць, бліснучы уласнай эрудыцыяй, Лукашэнка выказаў і такі пэрл: «Я здесь не впадаю в пространство и амбиции».

Яўна жадаючы паказаць, што ён непадкупны суддзя, які ні за БНФ, ні за ўрад, ні за Шушкевіча, Лукашэнка пра нядайні Зварот апазыцыі БНФ да

кіраўніцтва Беларусі сказаў наступнае: «Из бункера БНФ был отправлен в бункер Шушкевича факс с повесткой дня, как уничтожить этот Верховный Совет». Дарэчы, у гэтым самым звароце фігуруе, апроч іншых, і прозвішча самога Лукашэнкі, якога прапануеца пазбавіць дэпутацкіх паўнамоцтваў за магчымы ўдзел у падрыхтоўцы маскоўскага путчу.

Дарэчна ён усё гэта гаварыў, бо людзі ў залі сабраліся зусім ня глупыя. Таму, калі напачатку яны захапіліся выкryваўчым пафасам і фактурай выступлення нардэпа Лукашэнкі, дык напрыканцы ўжо пакеплівалі з недарэчнасцю, якімі была перасычана ягоная прамова.

Р. МЕНДЖЫБОУСКІ.

ЗАЯВА Рады Гарадзенскай філіі БСДГ

15 кастрычніка г.г. старшыня Рады Гарадзенскай філіі БСДГ сп. Міхал Патрэба быў выкryваны на Упраўленні КДБ па Гарадзенскай вобласці на допыт па справе забойства старшыні Гарадзенскага аблвыканкама сп. Зьміцера Арцымені. Сп. М. Патрэба адмовіўся даваць паказаніні, палічыўшы гэты допыт палітычнай праўакаціяй.

У сувязі з гэтым Рада Гарадзенской філіі БСДГ заяўляе наступнае:

Усякія спробы прычыніць якім-небудзь спосабам БСДГ да жудаснага крымінальнага злачынства — забойства чалавека — выкlyкаюць справядліві гнеў і абурэнне.

Выкlyкі на допыт у КДБ старшыні Рады Гарадзенской філії БСДГ, як і лідэр іншых дэмакратычных арганізацій, Рада філіі расцэньвае як палітычную правакацыю, як спробу якім-небудзь чынам скампраметаваць Грамаду і іншыя адраджэнцкія арганізацыі ці запалохачы іх.

Амаральнасць выкарыстання крымінальнага злачынства ў палітычных мэтах відавочна.

Гэтая правакацыя съведчыць аб tym, што нехта ўпарты ўцгвае дзяржаўны орган, які павінен стаць на абароне дзяржаўнай бяспекі, ва ўнутрыпалітычных спрэчак. Яна выглядае тым больш злавеснай, што чырвона-каралінавыя на Беларусі безпакарана працягваюць сваю разбураўльную дзеянасць супраць беларускай дзяржавы.

Рада Гарадзенской філіі БСДГ.

Замяніць капэбоўскі саўмін!

16 кастрычніка ў Менску адбылася канферэнцыя некамуністычных і антыімпэрскіх сілай Беларусі. Даклад пра палітычнае становішча ў краіне прычытаў сп. З. Пазняк. Сход быў вельмі прадстаўнічы. Апроч партый і шматлікіх рухаў у ім удзельнічалі прадстаўнікі нацыянальных меншасцяў.

Канферэнцыя прыняла два дакумэнты — «Пра стварэнне пераходнага кааліціўнага ўраду і новыя выбары» і «Пра абарону дзяржаўнай незалежнасці Беларусі». У першым з іх гаворыцца, між іншым, наступнае: «Гарантамі праўядзення вольных, дэмакратычных выбараў павінен стаць пераходны кааліцыйны ўрад. Задача гэтага ўраду — не дапусціць вакууму ўлады, развалу гаспадаркі, страты незалежнасці Беларусі, захаваць грамадскае паразуменне ў краіне на час да новых выбараў, да сфермавання легітимнага парламэнту і прызначэння новага ўраду Беларусі».

П. ГРЭЦКІ.

Беларуская прысяга

Напачатку кастрычніка ў Менскай акадэміі міліцыі адбылася значная падзея — прымалася прысяга.

Прыкладна а 10 гадзіні раніцы на пляцы перад навучальным корпусам акадэміі роўнымі калёнамі выстраіліся навабранцы (дарэчы, сёлета іх калі 400 чалавек), а побач згуртаваліся іх родныя і з хваляваннем назіралі, як упершыню па-беларуску прымалі прысягу іх дзеци.

Урачыстасць адкрыў генэрал-лейтэнант Савічав, які запэўніў, што ўвесі асабісты склад акадэміі і пэдагогі будуть прыкладаць усе намаганні, каб выхаваць

з навабранцаў сапраўдных прафесіяналу, на што адзін з гэтых жа самых навабранцаў А. Башан адказаў, што «молодые в грязь лицом не ударят». Слова таксама трымаў і старшыня савета вэтэранаў акадэміі генэрал-мэр міліцыі М. Зырын.

Пасля ўрачыстай цырымоніі прыняцьця прысягі прысутным было прапанавана цікавая праграма. Бацькі мелі магчымасць наведаць аўдыторыі, дзе адбываюцца заняткі, і інтэрнаты, дзе размыкаюцца

Стрэлы ў Вільні

На мінулым тыдні ў аўторак у раёне Фабіёнішкі г. Вільні дзьвумя стрэламі ў галаву і адным у сыпіну побач з сваім домам быў забіты намеснік галоўнага рэдактара газеты «Рэспубліка» Вітас Лінгіс.

Съведкі паказалі, што бачылі двух маладых людзей у масках і скуранных куртках, якія адрозу ўцяклі. На месцы злачынства былі знайдзены гільзы ад пісталета «Макарава».

Вітас Лінгіс адvezlі ў рэанімацыю, але ратаваць яго жыццё было ўжо позна.

Як паведамілі летувіскія газеты, В. Лінгіс з групай сваіх рэпарцёраў неаднойчы друкаваў вострыя матэрыялы, што датычаць мафіёзных арганізацій у Летуве. Акрамя таго, ён ня толькі пісаў, але і шмат што ведаў.

Неаднойчы ў рэдакцыю тэлефанавалі пагражалі журналістам і намесніку

рэдактара асабіста, хоць апошнім часам пагрозу не было. Да таго ж ўсе ўжо звыкли з такім званкамі, і ніхто не надаваў ім увагі.

На думку калегаў Вітаса Лінгіса, прычына забойства, хутчэй за ўсё, у матэрыялах, якія былі ім надрукаваны яшчэ ў студзені. Дарэчы, яшчэ ў мінулым годзе рабіліся спробы ўзарваць яго аўтамабіль і спаліць дом у прыгарадзе Вільні.

Калегі Вітаса Лінгіса, а таксама Саюз журналістаў Летувы запатрабавалі ад уладаў прыняць самыя рашучыя меры, каб гэта злачынства было раскрыта. Як высьветлілася, пастаянныя тэлефонныя пагрозы раздаюцца і ў іншых летувіскіх газетах, а паліцыя ў такіх выпадках заставацца бездапаможнай.

На матэрыялах летувіскіх газет падрыхтаваў

М. МІКАЛАЙЧЫК.

Аксана МАРЦУЛЬ.

22—28 кастрычніка 1993

ЭМІГРАЦІЯ

Беларуская Аўстралія

(Пачатак у № 32).

З палітычнага пункту гледжання ўсе беларускія арганізацыі і бальшыня нашых эмігрантаў у Аўстраліі стаялі непахісна на пляформе ідэі незалежнасці Беларусі. Аднак што тыныца дзеянасці і працы за дасягненне незалежнасці, дык тут былі вялікія разбежжанасці. Былі нават людзі, каторыя стаялі за поўным асіміляваннем і не лічылі патрэбным актыўна працаўца на карысць вызваленія Беларусі, гаворачы, «навошта, каб яны знали, што мы беларусы...»

Вось чаму, калі ў 1975-м годзе, гэта азначае, болей, як 25 гадоў пасля прыезду ў Аўстралію бальшыны беларусаў, Фэдэральны Урад пастановіў праверыць і спісаць усе ведамыя і актыўныя эмігранцкія арганізацыі, дык аказаўся, што на ўсёй вялікай тэрыторыі кантынента была знаная толькі адна арганізацыя беларускіх эмігрантаў, менавіта Беларускае Аб'яднанне Аўстраліі і таксама адна царква ў г. Адэляйдзе пад юрисдыкцыяй Сыноду Беларускай Аўтаканфэрэнцыі Праваслаўнай Царквы.

У 1959-м годзе кіраўніцтва Беларускага Аб'яднання пастановіла выйсці на міжнародную ніву. Алеся Алехніку было даручана навязаць сувязь і атрымаць права на ўдзел беларускіх прадстаўнікоў у міжнародных канферэнцыях з тым, каб з вышыні міжнародных трывунаў усъведамляць савет пра Беларусь і здабыць для Беларусі, прынамсі, маральнадыпляматичную дапамогу ад другіх народоў савету. У 1965-м годзе Алеся Алехнік упершыню выяўляе ў Аўстраліі на міжнародную канферэнцыю ў г. Маныла, Філіпіны, дзе ён, наглядзячы на тое, што быў на канферэнцыі ў ролі абсэрватора, браў актыўны ўдзел у працы канферэнцыі, навязаў сувязь з дэлегатамі розных краін савету.

Магчыма, найбольшым доказам того паспеху, якім карысталася беларуская дзеянасць на міжнароднай ніве, съведчыць той факт, што ўжо ў 1971-м годзе на 5-м Кангрэсе міжнароднай арганізацыі ВАКЛ была аднаголосна падтрымана «Рэзоляючыя па незалежнасці Беларусі», якая была канчатковка зацверджана Пленумам Кангресу пад № 32 і ў якой, між іншым, гаворыцца, што «усе бярчучы ў канферэнцыі ўдзел народы пашырджаюць права Беларускага народу на незалежнасць і прырокаюць яму дапамогу ў змаганні за дасягненне гэтай незалежнасці...»

Унутране жыццё беларускіх эмігрантаў таксама ішло наперад даволі добрым тэмпам. Беларуская грамадзкасць набывала сабе грамадзкую маёмасць. У Сыднэі, Адэляйдзе, Мэльбурні і Пэрце беларусы пакуплялі сабе грамадзкую або царкоўную маёмасць, дзе адбываліся і адбываюцца ўсе падзеі, звязаныя з жыццём і дзеянасцю беларускай грамадзкасці ў гэтых гарадах.

У 1976-м годзе праз радыё ЗЕА у Сыднэі началіся таксама першыя рэгулярныя беларускія радыёперадачы пад умельм кіраўніцтвам Міхася Лужынскага, каторы щышыцца пойнай падтрымкай беларускага грамадзтва і каторы рыхтуе перадачы аж да сённяшняга дня. Пачынаючы з 1984-га году, беларусы сталіцы штата Захоўнія Аўстралія — Пэрта, таксама арганізавалі свае рэгулярныя радыёперадачы праз радыё 6NLR, якія щышыцца пойнай папулярнасцю і якія працягваюцца без перапынку да сённяшняга часу.

Пад канец 70-х гадоў усе беларускія арганізацыі ў Аўстраліі ўвайшлі ў «Фэдэральную Раду Беларускіх Арганізацый» у Аўстраліі і пачалі таксама арганізоўвацца (спачатку штогод, а пасля што два гады) сустэрні беларусаў Аўстраліі, якія адбываюцца пераважна падчас Калядна-навагодніх сіяяцтваў, падчас якіх беларусы з розных куткоў Аўстраліі спатыкаюцца ў сяброўскай атмасфэры і накідаюць пляны на будучую дзеянасць. З надыхам доўгачаканага нацыяналь-

рымоўваюць змаганье беларускага народа за незалежнасць Беларусі і ёсьць зварот да правадыроў СССР прысыпешыць тэмпам аднаўлення незалежнасці Беларусі.

Праз Фэдэральную Раду Беларускіх Арганізацый пачалося зборыне грошу на дапамогу тым беларусам, каторыя падарпелі ад чарнобыльскай аварыі, і сучасны старшыня Фэдэральной Рады сп. Аўгуст Груша асабістая завёз на Беларусь тэлефун, якія былі закупленыя беларусамі Аўстраліі.

Алеся Алехнік ад імя Беларускага Аб'яднання Аўстраліі звязнічаў факсілістамі да правадыроў такіх краін савету, як ЗША, Вялікабрытанія, Новая Зэляндыя і іншых, з заклікам даць Беларусь дыпламатичнае прызнанне, што і было зроблене з Аўстраліяй і іншымі краінамі ў чацвер, 26-га сіненя 1991 г.

З часу аўгустыненія незалежнасці Беларусі шмат аўстралійцаў беларускага паходжання ўжо ездзілі на Беларусь, а новыя беларускія эмігранты пачынаюць прыяжджаць у Аўстралію на сталае жыццё, а таксама беларускія дзеяцца чарнобыльцы наведваюць яе для патрэбнага ім адпачынку і лячэньня.

Ад рэдакцыі: Гэтыя матрыцы ласкава прадастаўлены нам кіраўніцтвам Беларускага Аб'яднання Аўстраліі.

На ЗДЫМКАХ: Алеся Алехнік насе таблицу «беларусы» міжнароднага паходу праз г. Сыднэй, Аўстралія ў 1968 г.; Ванда Тамашэўская і Алеся Алехнік разгэзантуюць Беларусь у г. Сыднэй у 1961 г.

ВОДГУКІ

«Хочам панства ў вашай хаце»

У «Пагоні» з дня 30.07.93 г. быў надрукаваны артыкул З. Пазнякі «Хочам панства ў вашай хаце».

Але ж хата, у якой мы живём, г. зн. Беларуская дзяржава, гэта хата і НАША, АГУЛЬНАЯ. Мала таго, усе мы, згодна з арт. 2 Дэклярацыі аб дзяржавай сувэрэнітэце, у аднолькавай ступені зъўлімаемся ўе паўнаправнымі гаспадарамі, складаючы беларускі народ. і справы на НАША хаце — НАШІ! Таксама «гаспод і паноў», як і «спадароў».

Дзіўна, што адмадаўляюць права на палітычную дзеянасць (якія яны, зрешты, не вялі і не вядуць) катализмікі сіяяцарам, аутарычнікі на палітычную дзеянасць і ягоў праваслаўнай царквой аж у Вярхоўным Саваце, дзе засядзе разам з імі і сам аўтар.

А ужо падтрымліваюць на выбарах камуністай для касцёла было не толькі камуністы, але і безсыноў. Я сам выступаў кандыдатам на выбарах па сіліках «дэмакрату», а Саюз Палякаў быў у дэмблоку «Саветы-90». Таму цяжка згадацца, што на выбарах польскія катализмікі падтрымлівалі камуністай, а не дэмакрату. Відавочна чарговыя навешваныя ярлыкі.

Сёння проста называюць кагосьці «дэмакратам», або «намэнклятурным камуністам» ужо выразна замала. Сёння хто ёсць хто, можна пазнаць па справах, у тым ліку і па артыкулах.

Вялікую тэму для раздуму далі нам паводзіны тых дэпутатаў, хто называе сябе дэмакратамі, пры амберкаваны і прыніцілі Закона аб нацыянальных меншасцях. Мы маем вялікія прыклады, калі нават у вельмі высокіх інстанцыях улады «дэмакраты» у вялікай згодзе з «нацыянальна-съядомікамі камуністамі» супрацьстаяць нашаму нацыянальному адраджэнню.

Аўтар хоча прадставіць маё выступленне ў абарону нашых правоў на канферэнцыі на палернансці ў Менску — як пагрозы. Цяжка пагадзіцца гэта са здаровым сэнсам, бо менавіта я зъяўляюся аутарамі адзовы! Зъезд Палякаў да палякаў, беларусаў і грамадзкіх іншых нацыянальнасцяў, якую даслаў амаль да ўсіх газет.

З павагі да народа-брата моя прамова на канферэнцыі адбылася на беларускай мове. Цяжка спалучыць гэтыя факты. Тлумачыць гэта можна толькі скажыннем аутараў артыкула інфармацыі. Чаго-не будзь, што было бы тут незразумелым, няма.

Дарэчы, нікто з удзельнікаў, у тым ліку і загранічных, не аідану маё выступленне, як пагрозу. Ды і навошта? А мо ужо каму спартрабіцца ворагі, якіх пакуль што аутар называе «недабразычлівымі»?

Я асабістай вельмі паважаў аутара і не раз бараніў яго і нашу агульную справу. Гэты ж артыкул змусіў унесці зўнія карэктніў існуючыя ацэнкі, тым больш, што з апошняга слупка выразна відаць, хто каму пагражаете.

Вельмі істотным зъяўляецца тое, каго аутар мае на ўвазе, папярэджаючы «звужэньнем» перспектывы.

Мяне асабістая ці ўсіх палякаў на Беларусі?

Мае перспектывы няма сэнсу агаворваць, а звужэньнем перспектыву нам, палякам, не пагражаютъ ужо нават былыя і цяперашнія камуністы. Ды і на двары, ужо канец XX стагоддзя. Ігнараваць гэта ўжо прости немагчыма.

Вяртаючыся да «камуністай» можна нагадаць, што кіраўнік беларускага грамадзка-культурнага таварыства ў Беластоку таксама называюць камуністамі, прычым, сэнс.

Але ёсьць справа найважнейшая. Мы на працы колькі ўжо гадоў стараліся высьвяліць, хто аутар агіднага цікаванія нас, палякаў, нашай мовы ў касцёле,

каталіцкіх сіяятароў. Камуністы і бывшы камуністы выразна ухіляюцца ад канкрэтнага адказу, «публіцысты» у разылі не прымаліся. І тут на табе, такі падарунак. Расстаўлены ўсе кроплі над «і». Тут можна было бы дадаць некалькі трапных прымівак, адпавядаючых моманту, але ня варта.

Цяпер я з поўным правам і падставай скончы ліст да Папы Рымскага Яна Паўла II аб нашай і каталіцкага касцёла на Беларусі сітуацыі і просьбай аб абароне нас ад сіл, чыя дэмакратычнасць выразна стала пад знакам запытаныння.

З гэтага пункту гледжанья артыкул стаў узровень з артыкуламі сунна вядомых Сідарэвіча «Забастоўка ў Варэйках або яшчэ Польска не згінла» (ЛіМ); Клемічавіч «Паляк другога гатунку» («Бярозка»); лістамі камісіі Вярхоўнага Савета па адукацыі,

культуры і захаванью гістарычнай спадчыны № 500/1717 з дня 11.02.92 г. і № 20-5/34 з дня 20.02.92 г. Гэта дакументы, якіх аутары павінны саромецаць. Дзяржава саромецаць ужо.

Што датычыць «польскіх ксяндзоў», то падзякі за выратаваныне ня толькі душ, але і саміх касцёлаў як помнікаў дойлідства — спадчыны Беларускай дзяржавы, ад «дэмакрататаў», яны, відаць, не дачакаюцца.

І апошніяе. Да сіવедчаньне літоўскага «Саюдзісаў» і яго лёс яшчэ раз засівядчылі, што свобода і антыкамунізм яшчэ не з'яўляюцца адпаведнікамі дэмакраты.

Тадэвуш МАЛЕВІЧ, Г. Горадня.

Р. С.: Апошнія падзеі ў Азербайджане і Польшчы дадалі тэм для раздуму. Ці пойдзе толькі гэта на карысць?

«А што на «крэсах» магло зъмяніцца?»

«Уж сколько раз твердили миру...»

Перефразировав известное нам изречение, можно сказать: «Уж сколько раз твердили «ЛіМу!»!

И не только «ЛіМу».

«Наша решительность защиты своего достоинства, принятие закона «О национальных меньшинствах в РБ» и тот факт, что Прокуратура Республики с честью определила в этом своё отношение, привели к тому, что средства массовой информации очистились от антипольского шовинистического угара и истерии».

З палёткай трэба сівердзіць, што ў вялікай ступені ачысьцілася атмасфера вакол польскіх спраў, каталіцкага касцёла і Саюза Палякаў у беларускім друку.

Галоўным рэдактарам за гэта вяліке дзяяк.

Але нельга прысьці міма маючых яшчэ месца прыкрых і прымітіўных антипольскіх выбryкаў у «ЛіМе» і асабліва

ў гарадзенскай «Пагоні».

Раней я даслаў у «ЛіМ» аналіз — не ўпрыгожваючы ні «ЛіМ», ні Алеся Чобата з Горадні, — артыкула «А што на «крэсах» могло зъмяніцца?» з дня 27 жніўня 1992 года.

І вось Алеся ізноў атрымаў, мякка кажучы, «па... твары» ад Пана Пазнаньскага з Беластоку за перадрукаваную ў «ЛіМе» з «Пагоні» далё

ГІСТОРЫЯ

Другі падзел Рэчы Паспалітай адбыўся ў Новым замку

1793 год. Дзьвесіце гадоў прашло з таго часу, калі Расея і Прусія ажыццяўлі другі падзел Рэчы Паспалітай абодвух народоў — фэдэратыйнай дзяржавы, якая складалася з дзяржавамі самастойных краін: Вялікага Княства Літоўскага (Беларускай Рэчы Паспалітай) і Польскага каралеўства (Польскай Рэчы Паспалітай).

75 год тэндэнцыйная савецкая навука сцьвярджала, што пасля падзелаў Рэчы Паспалітай (у 1772, 1793, 1795 гадах) беларускі народ і яго зямля дабрахвотна «воссоеднілісь» з рускім народам у складзе Расейскай імперыі. Чамусьці забылі гісторыкі аб tym, што была беларуская дзяржава (Вялікага Княства Літоўскага) і ў выніку падзелаў расейскі агрэсар захапіў яе тэриторыю. У 1772 годзе Расея анэксавала ўсходнюю землі Беларусі, у 1793 г.— цэнтральную частку, у 1795 г.— заходнюю. Таму, на мой погляд, аніяка «кузядананыя» Беларусі з Расеяй не было, а быў сапраўдны захоп, пасля якога беларусы на доўгі час трапілі ў няволю.

Сёння цікава і карысна ўспомніць старонкі гарадзенскай гісторыі той цяжкай эпохі. І пачаць хроніку падзеяў, відаць, не з 1793 г., а раней, калі ўжо адбываўся зявы, стаўшы прадвесінкам падзелу і страты беларусамі дзяржаўнасці.

1791 г. Падчас Вальнага Сойму польскія магнаты і апалацнаная беларуская шляхта заяўлі пра неабходнасць уядзення спадчыннай манархіі і злыквідавання адметных дзяржаўных структур Вялікага Княства Літоўскага. Юрдычна беларуская Гаспадарства перастала існаваць.

1792 г., 14 мая. Ствараецца Таргавіцкая (каронная) канфэрэранцыя — саюз магнатаў супраць реформ Чатырохлетняга сойма (1788—1792 гг.). Па згодзе з канфэрэнтамі Расея і Прусія ўводзяць у Рэч Паспалітую свае войскі.

6 красавіка. Расейская войскі пад камандваннем Ю. У. Доўгуркува займаюць Горадню. Камэндант Гарадзенскай крэпасці М. Забела, маючы 14 тысяч войска, не проціднейнічае гэтаму.

Май. Расейская армія на чале з Крачэнткам захапіла Вільню.

18 лістапада. Выходзіць першы нумар «Wiadomosci Grodzieskie» («Гродзенскія ведамасці») — орган канфэрэнтатаў. Да сінёкня 1793 г. выйшла 12 нумароў.

28 лістапада. Горадню наведвае М. Кутузав.

1793 г. Горад становіцца (да 1795 г.) цэнтрам ваяводства ВКЛ (населеніцтва горада — каля 4 тыс. чал.). Сюды пераїжджае Літоўскі tryбунал.

17 красавіка. У Горадні практадзіць сесія генэральнай канфэрэнцыі. С. Ржевускі пратэстуе супраць падзеяў Рэчы Паспалітай.

17 чэрвеня — 23 лістапада. У гарадзенскім Новым замку практадзіць надзвычайны апошні сойм Рэчы Паспалітай.

21 чэрвеня. На сойме пачынаецца амбэркаванне нотаў пасланнікаў, і 13 ліпеня быў заключаны акт дэмаркацыі межаў паміж Расейскай імперыяй і Прускім каралеўствам.

17 ліпеня. Прадмова карала Станіслава Аўгуста II Панятоўскага на сойме, у якой ён радзіць «покориться печальнай необходимости, чтобы не ухудшить положение Речи Посполитой». Каб зразумець гэтыя словаў апошняга карала, трэба ведаць, што ў Горадні ён знаходзіцца пад строгім наглядам расейскага пасла ў Польшчы Якуба Сіверса. Той падпрадаваў Станіслава Аўгуста сваёй волі (гэта значыць, волі Расеі) і меў значны ўплыў на польскую ўнутраную і зневешнюю палітыку.

19—22 ліпеня. Заключэнне трак-

тата паміж Расеяй і Рэччу Паспалітай аб падзеле апошніяй.

17 жніўня. Сойм ратыфіцуе трактат: да Расеі адходзіць цэнтральная Беларусь і Правабярэжная Украіна.

2 верасьня. Сіверс дае загад начальніку рускага гарнізона заблакаваць выхады з горада і галоўныя вуліцы, акружыць замак, дзе засядзе сойм. На двары і ў калідорах замка ўстаноўлены чатыры гарматы, калі якіх стаяць артылерысты з запаленымі кнотамі. На двары замка пастаўлены пікет з 50 чалавек. У соймавую залу практадзіць начальнік рускага гарнізона. Пашырыцца караля пачынаючы дэбаты па праекту дагавора з Прусіяй. Чытанье праекта перарываецца шумам апазіцыі, значная частка паслоў сціпіць.

2 верасьня. Сіверс дае загад начальніку рускага гарнізона заблакаваць выхады з горада і галоўныя вуліцы, акружыць замак, дзе засядзе сойм. На двары і ў калідорах замка ўстаноўлены чатыры гарматы, калі якіх стаяць артылерысты з запаленымі кнотамі. На двары замка пастаўлены пікет з 50 чалавек. У соймавую залу практадзіць начальнік рускага гарнізона. Пашырыцца караля пачынаючы дэбаты па праекту дагавора з Прусіяй. Чытанье праекта перарываецца шумам апазіцыі, значная частка паслоў сціпіць.

23 верасьня. Арыштаваны чатыры найбольш актыўныя сябры апазіцыі: Краснадэмскі, Шыдлоўскі, Мікорскі і Скаргінскі, але хутка адпушчаны па просьбе дэпутатаў. На выхадах з горада пастаўлены пікеты, каб не выпускаць паслоў без пашпарту, падпісанага Сіверсам. Замак акружаны дзярвум батальёнамі, а ля брамы

пастаўлены чатыры гарматы, калі якіх стаяць артылерысты з запаленымі кнотамі. На двары замка пастаўлены пікет з 50 чалавек. У соймавую залу практадзіць начальнік рускага гарнізона. Пашырыцца караля пачынаючы дэбаты па праекту дагавора з Прусіяй. Чытанье праекта перарываецца шумам апазіцыі, значная частка паслоў сціпіць.

24 верасьня. Сіверс дае загад начальніку рускага гарнізона заблакаваць выхады з горада і галоўныя вуліцы, акружыць замак, дзе засядзе сойм. На двары і ў калідорах замка ўстаноўлены чатыры гарматы, калі якіх стаяць артылерысты з запаленымі кнотамі. На двары замка пастаўлены пікет з 50 чалавек. У соймавую залу практадзіць начальнік рускага гарнізона. Пашырыцца караля пачынаючы дэбаты па праекту дагавора з Прусіяй. Чытанье праекта перарываецца шумам апазіцыі, значная частка паслоў сціпіць.

5—16 кастрычніка. Заключэнне трактата аб ўяднанні, сяброўства і саюза паміж Расейскай імперыяй і каралём Польшчы. Аднаўляецца дзяржаўны лад Рэчы Паспалітай, які існаваў пасля першага падзелу, адмяняецца канстытуцыя З мая 1791 г. Сойм зацвярджае другі

падзел Рэчы Паспалітай і прымае новую («Гарадзенскую») канстытуцыю. У асноўным яна паўтарала канстытуцыю 1775 г. з уключэннем шэрага палажэнняў з канстытуцыі 1791 г. Галоўныя артыкулы наступныя: аднаўлены Пастаянны рады — выбарчага воргана пры каралі і выбарнасці польскіх каралёў; вышэйшым заканадаўчым органам прызначаўся сойм, рашэнні ў якім павінны прымацца большасцю галасоў; беззмельная шляхта пазбаўлялася палітычных прав; паслядзіцца ўсе дваранскія прывілеі; захоўвалася гародзкое самакіраванне. Фактычна Гарадзенская канстытуцыя засталася на паперы, таму што пасля пагрома паўстаньня пад кіраўніцтвам Тадэвуша Касцюшкі Польшча згубіла самастойнасць.

Вось так адбыўся другі падзел Рэчы Паспалітай. І ні дзе-небудзь далёка, а тут, у нашым горадзе. І, спадзяюся я, што Новы замак для некаторых будзе ўспрымацца цяпер як толькі як будынак, дзе размешчана абкам КПБ.

В. ШВЕД,
дацент кафедры гісторыі славянскіх дзяржаў ГрДУ.

Спадар Ян разьвітваецца з Гораднай

Зачынілася выстава швэдзкага мастака Яна Кузьміцкага ў Горадні. У Новым замку вісіць ужо іншыя карціны, іншыя мастакоў. Звычайна, калі мастак ад'ядждае, газэты маўчаць. Мастацтва Яна, яго лёс, асаба настолькі не падобная на ёсіх, з кім даводзілася калі-небудзь сустракацца раней, вельмі ўразілі.

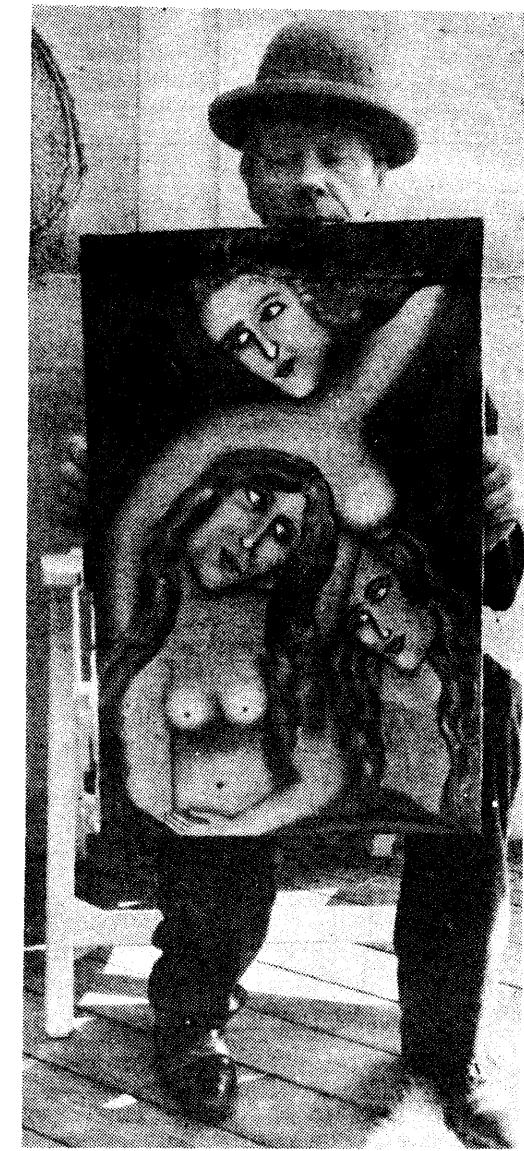
У адным з мінульых нумароў «Пагоня» паведамляла аб яго выставе, аб яго жыццёвым лёсе, праўда, ня ёсё. Ян зацікаўіўся нашым жыццём, людзьмі, мастацтвам, беларускім адраджэннем. Яго цікавіла амаль ёсё, што ён тут убачыў. Больш таго, ён авалязкова хацеў як мага глыбей пазнаць розныя зявы, рэчы, людзей, а ня толькі па вяршках. Здаецца, яго сэрца, такое жывое, нешта тут, на Радзіме, яшчэ болей абудзіла. Ен казаў мне, што ў Швэціі яму ніколі ня ўдасца стаць лепшым ад швэдзкага мастака, а ў Фінляндіі ад фінскага. Бо такое жыццё.

Мне вельмі спадабаліся ў Яна манатыпіі, падчас такія ѿчныя і зусім не зразумелыя. Ян адказаў, што менавіта ў іх ён хацеў выказаць усяго сябе, свой унутраны съвет, глыбіню пачуццяў і хвальянняў, якія часам бяз межаў паглыняюць яго душу.

Адна з карцін Яна (дарэчы, яна на здымку) атрымала назыву тут у Горадні — «Вера, Надзея, Любоў», як падказала мастаку яго пляменініца, якая жыве ў нашым горадзе.

Было сумна з ім разьвітвацца, хоць ён казаў, што будзе часта цяпер наведваць наш горад і працаўць. А яшчэ ён запрашаў ўсіх на свае выставы ў Лідзе і Менску, якія ўжо там адчыніліся.

М. К.

Лёс капэлы пакуль ня вырашаны

Адбылася сустрэча намесніка старшыні камісіі Вярхоўнага Савету Беларусі па адукцыі і захаванню культурнай спадчыны А. Трушава з асобамі, адказнымі за культуру у вобласці і горадзе, прастадунікамі філармоніі і капэлы імя Тызэнгаўза. На ёй амбяркоўваліся пытанні, звязаныя з будучынай капэлы: застасцца яна самастойнай ці ўвойдзе ў склад філармоніі, будзе капэла пакінута на перыяд рэпетыцый замест таго, каб накіроўваць на гастролі, і заўажыла, што члены капэлы зможуць працаўць і па сумяшчальніцтву, але ж час работы не павінен супадаць з раскладамі асноўнага месца працы.

Мастацкі кіраўнік капэлы А. Бандарэнка расказаў прысутным, аблокаў пра будучынню, сказаў, што толькі з прычыны нерэгулярнай аплаты шмат яго членів вымушаны працаўцаў па сумяшчальніцтву ў іншых месцах. Ен таксама паведаміў, што капэла жадае мець уласную пячатку і рагунак, каб самастойна распарађацца сваімі грашымі, і выказаў

думку, што пасля ўваходу ў склад філармоніі яна будзе аблежвана ў планаваны гастроляў і рэпетуару.

Дырэктар філармоніі Р. Іванова запэўnilа яго: «Мы ні ў чым вас стрымліваць не збіраемся». А. Я. Найдзён, галоўны бухгалтар філармоніі, дадала, што па просбе капэлы яе капелты загадам можна будзе пакінуць на перыяд рэпетыцый замест таго, каб накіроўваць на гастролі, і заўажыла, што члены капэлы зможуць працаўць і па сумяшчальніцтву, але ж час работы не павінен супадаць з раскладамі асноўнага месца працы.

Намеснік начальніка ўправы народнай культуры аблыканкаму В. Губіч, звязаны з капэлай, сказаў: «Мы знаходзім для вашай творчасці найлепшую матэрыяльную базу». На імк-

ненне іх заставацца самастойнымі А. Трушаву адказаў: «Есьць два варыянты: заставацца і надалей малым прадпрыемствам і самім шукаць спонсараў, займацца гандлем ці ўвайсці ў склад філармоніі з захаваннем вашага ўставу. Калі вы просіце дзяржаўную датаци ю, трэба выконваць пэўныя правілы. Зразумейце, што немэта гдона аплочваць работу і вашага бухгалтара, і філарманічнага».

У канцы сустрэчы ён прапанаваў, каб на сходзе працоўнікамі капэлы і падпрыемствамі наладзіцца ўлады адшukaць грошы на выплату работнікам капэлы зарплаты за кастрычнік, а кіраўніку філармоніі пакінуць капэле, калі яны аўднаўца, бягучы спонсарскі рабунак. Прысутныя пагадзіліся з гэтым.

А. Д.

ВАЙНА І ЛЮДЗІ

Армія Краёва

1 верасня 1939 году Германія напала на Польшчу. Ноччу 17 верасня ў Маскве наркам В. Молатаў перадаў польскому паслу, што СССР знаходзіцца ў стане вайны з Польшчай, ранкам Чырвоная Армія перайшла граніцу... 30 кастрычніка 1939 году Заходняя Беларусь была ўключана ў склад СССР. Праз няпоўныя два гады, 22 чэрвеня 1941 году, немцы парушылі савецка-германскі пакт аб ненападзе і перайшли граніцу СССР, да канца ліпеня 1941 году сілы вэрмахта акупіравалі амаль усю Беларусь.

Пад нямецкай акупацыяй тэрыторыя БССР была падзеленая наступным чынам: 1. Беласток, Горадня і Ваўкаўск — да «бецырк Беласток» у складзе Пруссіі. 2. Берасьце, Кобрын, Пінск, Мазыр, Рэчыца — да Гебітскамісарыяту «Украіна». 3. Астравец — да Гебітскамісарыяту «Летува». 4. Палацак, Віцебск, Ворша, Магілёў, Бабруйск, Гомель — да зоны армейскай акупацыі (тыл арміі «Цэнтр»). 5. Ліда, Слонім, Ганцавічы, Баранавічы, Слуцк, Глыбокае, Наваградак, Вілейка, Менск, Барысаў — да Гебітскамісарыяту «Беларусь».

Польскае падполле,— нагадаем, Польша знаходзілася ў стане вайны як з Германіяй, так і з СССР,— пад нямецкай акупацыяй дзеянічала ў Заходней Беларусі ў форме чатырох акругаў Арміі Краёвой — Віленскай, Беластоцкай, Палескай і Наваградзкай — якія адпавядалі чатыром даваенным ваяводствам. Армія Краёва была створаная загадам прэм'ера лонданскага эміграцыйнага ўраду генэрала Ул. Сікорскага 14 лютага 1942 году і афіцыйна існавала да 9 студзеня 1945 году...

I. Восень 1939 — вясна 1942.

Занятая Чырвонай Арміяй тэрыторыя Заходней Беларусі ажно да 22 чэрвеня 1941 года разглядалася савецкімі ўладамі як асобая зона. Напрыклад, старая савецка-польская мяжа фактычна праіснавала да пачатку вайны з немцамі, на праезд

патрабаваўся пропуск і г. д. Арганізація ў верасьні-кастрычніку 1939 году «часовыя ўпраўленні», пасля выбараў у Народны Сход былі зліквідаваны, а іх месца занялі Саветы (5 вобласцяў, 101 раён), пры гэтым падаўляючую большасць у сістэме партыйна-дзяржавной улады мелі спэцыяльна падабраныя ЦК КП(б) Б выхадцы з Усходняе Беларусі.

Ліквідацыя старога польскага апарату ўскладалася на НКВД, апроч таго, рэпрэсіям паддялагалі польская інтэлігэнцыя, «буржуазна-кулацкія» элементы. Агулам на ўходзе пасля 17 верасня 1939 году было вывезена з новадалучаных да СССР абышараў больш 1 млн. чалавек. З іх з Заходней Беларусі — каля 300 тысяч чалавек; таксама трэба ўлічаць забітых у першыя дні, арыштаваных і расстрэляных у турмах — разам 35—40 тысяч чалавек.

Аднак арганізація адпору з боку палякаў гэты тэрор не сустрэў, асобныя акцыі разрозненых атрадаў з афіцараў і жаўнероў польскай арміі, КОП-аўцаў («корпус охроны погранічча» — аўт.), уцекачоў ад раскулачвання і вывазу былі рэдкімі і хаатычнымі (напад на Скідаль летам 1940 году).

Пасля нападу немцаў на СССР першыя месяцы ўся ўлада належала выключна вэрмахту. Толькі 17 ліпеня 1941 году А. Гітлер выдаў загад пра адміністрацыйны падзел занятых абышараў і арганізацію цывільнай улады. Тылавыя афіцеры вэрмахта, арганізуочы дапаможную паліцыю і апарат, зыходзілі выключна з праграматычных меркаваньняў, бягучых патрэб — зразумела, перавага аддавалася «пацярпелым ад бальшавізма», ведаючым нямецкую мову, лепш адукаваным і маючым патрэбныя навыкі.

З другога боку, сярод польскага насельніцтва былых «падсавецкіх» абышараў выказваліся нават сімпатыі

да немцаў. Так, у ліпені 1941 году кіраўніцтва ЗВЗ («звеңзэк валькі збройнэй», папярэднік і асноўнае ядро АК — аўт.) атрымала ад высланых да Беластока агентаў звесткі, што палякі вітаюць немцаў як вызваліцеляў, ахвотна ідуць у адміністрацыю, у паліцыю, на працу да фабрык і на чыгунку. ЗВЗ патрабавала ад свае агентуры ўзмоцніць антынамецкую пропаганду, але сама менш да зімы 1942 году сітуацыя мянглася мала.

Да таго ж, працягваўся антыпольскі тэрор з боку СД і СС у цэнтральнай Польшчы, ды з боку нямецкіх і летувіскіх уладаў на Віленшчыне — палякі масава беглі ў «гебітскамісарыят Беларусь», дзе знаходзіліся ў адноснай бяспечы.

«На Беластоцкыне амаль усе адміністрацыйныя пляцоўкі ў руках палякаў,— гаварылася ў рапарце Краёвой Дэлегатуры лонданскага ўрада.— Акупант вяртае на працу тых, хто змалі гэтыя ж месцы да 1939 году. Да таго ж, адсутнасць беларускіх спэцыялістаў праства вымушае немцаў прымаць палякаў...».

«Апарат у Горадні,— съведчыць данясеніне СД,— цалкам у руках палякаў. 72-асабовая служба парадку выключна польская...».

«У Вілейскім павеце,— пісаў пазней А. Калодка ў газэце «Зважай»,— пры немцах можна было ўбачыць дзіўныя шыльды накшталт «Постэрнік Польскай Поліцыі Паньстровій». У павятовых кантарах, вісковых школах, паліцыі — кругом па-польску...».

«На беларускі абышары,— дакладвала разъведка ЗВЗ восеньню 1941 года,— вяртаюца польскія землеўладальнікі пад аховай нямецкай жандармэрый. Гэта прыводзіць да канфліктаў з «хлопамі», ад якіх адбіраюць забраную ў калгас і зноў падзеленую пры немцах фальварачную зямлю, інвентар, коней і г. д. У навакольлі Ліды дайшло да пратэсту і сутычак, тады жандары застрэлілі некалькі дзесяткаў чалавек. Немцы робяць выгляд, быццам «вяртаюць Польшу», такім способам ствараюць антаганізм паміж беларусамі і палякамі...».

Да канца 1941 году ЗВЗ і іншыя падпольныя польскія арганізацыі ў Заходней Беларусі былі невялікія, буйных антынамецкіх акцыяў працьвітчына не ажыццяўлялі, — зрешты, слаба выглядала і савецкая партызанка, але шырокі ўздел палякаў у нямецкіх структурах ствараў спрыяльныя магчымасці ў будучым. Гэта разумелі ў СД генэрала К. Зэннэра і апараце прызначанага гауляйтэрам ГК «Беларусь» В. Кубэ: калі першыя два месяцы чалавека расстрэльвалі па даносу «гэрр офіцэр, тэн чловек то большэвік!» — так загінула шмат настаўнікаў, гаспадароў і г. д.— то ад верасня цывільная адміністрацыя і СД началі кантроляваць даносы і нават былі асобныя выпадкі, калі расстрэльвалі ўжо даносчыкаў; дзеля справядлівасці трэба сказаць, спасылаючыся на тагачаснага беларускага дзеяча І. Касякі, што «беларусы плацілі палякам той самай манетай»... Пазіцыі беларусаў сталі ўзмацняцца пасля 22 кастрычніка 1941 году, калі загадам В. Кубэ была створаная «Беларуская Народная Самапомач» на чале з д-рам І. Ермачэнкам. Афіцыйна гэта была толькі культурна-асветніцкая і гаспадарчая арганізацыя, але немцы абавіліся на БНС таксама ў кадравай палітыцы, а з пачаткам 1942 году ўпайуванажаныя БНС па восьмі акругах ГК «Беларусь» атрымалі права фарміраваць «беларускую самаахову» альбо дапаможную паліцыю, якая праз кароткі час налічвала 25 тысяч чалавек.

Першыя мэтанакіраваныя антыпольскія акцыі немцаў прыпадаюць на восень 1941 году, аднак г. зв. «ПоленАкцыон» пачалася летам 1942 году — мэтай яе было поўнае ачышчэнне апарату і паліцыі ад палякаў. Менавіта пад час гэтай акцыі былі

праведзеныя масавыя арышты і расстрэлы палякаў у Лідзе, Слоніме, Наваградку, Баранавічах. Аднак пажаданых вынікаў «ПоленАкцыон» не прынесла: па-першае, калі немцы на працягу 1942 году, напрыклад, у Слонімскай акрузе звольнілі са службы больш 1 тысячу палякаў, то адначасова больш 500 чалавек склалі заявы, што яны толькі «запісаныя палякамі» беларусы. Па-другое, антыпольскі тэрор прывёў да масавых уцёкаў палякаў у лес і паўстаньня першых рэгулярных атрадаў АК, распачаўшых узброеныя напады на нямецкія і паліцэйскія (галоўным чынам, летувіскія) ды ўкраінскія — аўт.) пастарункі, так званая «акцыя на зброю».

Да лета 1942 году АК утварыла на абышарах Заходней Беларусі чатыры Акруговыя камэндатуры. Найбольш моцныя і найлепш узброёныя структуры АК былі створаныя ў Віленскай і асабліве Наваградзкай акругах.

II. АК, савецкая партызанка і акупанты.

Савецкі партызанскі рух на Беларусі арганізоўваўся паводле дырэктываў ЦК КП(б)Б ад 29 чэрвеня 1941 году. Нагадаем, што немцы ўжо былі тады ў Менску. На Усходней Беларусі было пакінута каля 1,3 тысячи камуністуў і 5 тысяч камсамольцаў для падпольнай работы. Разам з «окружэнцамі» Чырвонай Арміі партызанскія атрады восеньню 1941 году лічылі больш 12 тысяч чалавек. Аднак да зімы 1941/42 гг. гэтая «аматарская» партызанка была ў асноўным падаўленая немцамі.

Новы этап пачаўся вясной 1942 году. 20 сакавіка была створаная «северо-западная оперативная группа ЦК КП(б)Б», якая супрацоўнічала са штабамі 3-й і 4-й Ударных Армій Калінінскага Фронту. 30 мая 1942 году пры Галоўным Камандаванні Чырвонай Арміі ўзынік Цэнтральны штаб партызанскаага руху на чале з першым сакратаром ЦК КП(б)Б П. Панамарэнкам, а з верасня дзеянічала яго пададзел — Беларускі штаб партызанскаага руху на чале з другім сакратаром ЦК КП(б)Б П. Калініным. Савецкіе камандаванні браліся за партызанскую вайну паважна: за два наступныя гады ў нямецкі тыл перакінулі больш 13 тысяч афіцэраў і інструктараў, 150 радыёстанцыі, 60 тысяч вінтовак, 20 тысяч кулямётавай і гарматай — узбраенне на дзесяць (!) пададзел.

А немцы вясной 1942 году дапусцілі два рашаючыя пралікі. Па-першае, выдалі загад адпушчаным на гаспадарку савецкім ваеннапалонным вярнуцца назад у лягеры, па-другое, пачалі прымусовы вывоз моладзі на работы ў Германію. Па словах саміх жа афіцэраў СС, «вярбоўка» нагадвала «паляванье на неграў часоў гандлю рабамі»...

Нічога дзіўнага, што шэрагі савецкай партызанкі імкліва расцілі і на канец 1942 году яна налічвала 56,6 тысячи чалавек, з іх большасць ў «армейскай зоне» ды 11 тыс. у ГК «Беларусь». Тут трэба ўдакладніць, што партызанкі рух разгортваўся ў напрамку «усход — захад», а на тэрыторыі ГК «Беларусь» савецкія партызаны груповаліся ў асноўным у лясах пад Слуцкам і Барысавам, гэта значыць, на абышарах БССР да 1939 году; тэрыторыя ж «былой Польшчы» была «запартызаненая» па-ранейшаму слаба. Калі ю Заходней — толькі 20—22... Таму з вясны 1942 году нямецкая разъведка ўсё часцей стала адзначаць факты ня толькі контактаў, але й супрацоўніцтва «саветаў» і АК на заходзе ГК «Беларусь».

(Працяг будзе).

Мэмарыяльная шыльда

Есьць страты, якія нельга папоўніць. Такім чалавекам для Горадні і для ўсяго адраджэнскага руху на Беларусі быў Міхаіл Аляксандравіч Ткачоў. Не знайшоўся адпаведны замены Міхасю Ткачову ў гісторыка-культурным клубе «Пахадня», які ён стварыў, меўшы пры гэтым профіль непрыемнасцю ад гарадзкіх уладаў, і асабліва ад універсітэцкіх, дзе працаўаў, меўшы вучоную ступень доктара гістарычных наукаў. Няма яму ранынацэннай замены і ў Беларускай Сацыял-дэмакратычнай Грамадзе, якую таксама адрадзіў М. Ткачоў і быў яе першым старшынёй, хоць Грамада і аб'яднала лепшых прафесійнікоў нацыянальнай інтэлігэнцыі Беларусі.

На хачацца гаварыць аб гэтым чалавеку ў мінульым часе, але 1992 год быў вельмі цяжкім, і страйці мы на толькі Ткачова, а і Аляксандра Нічыпаравіча Карпюка, а крыху раней — акадэміка Ю. М. Астроўскага. І сёняння, калі над нашай незалежнасцю зноў наўясілі хмары, яшчэ больш хочацца бачыць гэтыя постасці сярод жывых.

Да Міхася Ткачова, як да бацькі, ішла па параду моладзь, людзі сталага ўзросту, хоць за многіх з іх быў малодшы, бо было яму ўсё 50 год. Узрост — для дзесяніні, для ўзростынення задумак, тым больш, што ўкру крыху развіваліся руکі, зьявіліся магчымасці зрабіць як мага болей для Беларусі, для яе дзяржай-насці.

Шлях да незалежнасці, да вольнага заможнага жыцця яшчэ такі доўгі і нялёгкі, таму нам, яго нашчадкам, аднадумцам, трэба аддаць належнае памяці гэтага чалавека. Бо людзі, якія прыйдуть пасля

у незалежнай і вольнай дзяржаве, павінны ведаць духоўных лідэраў нацыі, якія свой талент, частку свайго жыцця паклалі за адраджэнне.

У Місьцілаві, на радзіме Ткачова, адкрыта мэмарыяльная дошка М. Ткачову адбудзеца 31 кастрычніка 13 гадзін на праспекту Будаўнікоў, 27, дзе жыў М. А. Ткачоў. Ушанаваньне памяці ў Горадні будзе зроблена на сродкі грамадзкx землякаў. Намаганні Гарадзенскай філії БСДГ па ўшанаваньню памяці былі падтрыманы намеснікамі старшыні гарвыканкамі Мілінкевічам А. У., начальнікамі камунінальной гаспадаркі горада Шпанкам В. Л., выкладчыкамі ўніверсітета.

Першымі на зварот БСДГ адгукнуліся і пералічылі пасыльную суму

22—28 кастрычніка 1993

6

ЛІТАРАТУРА. ПАДАРОЖЖЫ

Данута БІЧЭЛЬ

**Конік гняды ў яблыкі
наворвае бульбу.**

Якую капаю.

Якую не садзіла.

Думаю: — Божа мой, Божа...

Дні прападаюць у сыне.

Як бы жыла я прыгожая!

Конік вазіў бы мяне!

Як жа ты там да відзэнка
зоркі згрызаеш з расы?
Косю мой, косю гнядзенъкі,
зглумзаў мае дзве сльязы.

На здратаваным гасцінцы
каля халодных магіл
яблыкі ў косі на сьпінцы
хай не закоцяца ў пыл.

Лепшую долю з-пад пылу
выцягнуць можна было б...

Косю ты, косю мой мілы,

цёплія губы і лоб.

13.09. 9.10.1993

Бонік

Рай наш бетонны, чыгуны.
У тэлефоне — свой цэнзар.
Дзяцел тут стукае чуйны,
столь прадзябё, як цэбар.

Тхне ад савецкай Гародні,
лезе смурод ва ўсе дзіркі,
Бонік, худы і галодны,
зглумзаў з Друскенікаў ныркі.

Долю ж, як хлеба акраец,
не прывялеш з-за граніцы...

Ты мне паказаеш палец.

Я табе — хвіг ў спадніцы.

Што мы ад гадаў схавалі,
бач ты, аддай ім назад!...

Самі вы збанкрутавалі —

як беларускі ўрад!

Бульбу шарую на дранік.

Лепш ужо пальцы калечыць.

Зявіца лёсу выгнанынік

з грошай, чым тут, халадэчы...

Выгляд ва ўсіх дурнаваты,
як у пабітых люстэрку...

Ды прыйдзе доктар стракаты —

і прынясе паўлітэрку!

Крытык на кіне карыта,

дзікіх катоў сувязны...

Бонік — наш крытык!

Сутак хапае на сны.

Боніка мясам ня купіш —
перажыла ж усе ўлады,
бачыла лівер і кукіш,
пасткі драты і прылады...

Лепшы той знак Задыяка,
хто табе ткнецца ў калені...

Бонік — найлепшы сабака.

Розум, душа і сумленье.

1991

Марыя!

Над галавою самотнай маці
святых анёлаў бляюткі крыльле.
Усё яе будзённае шчасце —
Тваё імя асьвятляе — Марыя!

Марыя!

Тут, у зласлівых навідавоку,
у іх няшчырасці эйфары,
малітва нас выводзіць са змроку,
малітва да апякункі Марыі.

Марыя!

Страсае вецер эз ялін і голкі.
Бор аддаецца Тваёй абароне.
Твае бляюткі два анёлкі
цалуюць маці самотнай скроні...

19.09.1993

Восень

Вяжу сукенку на жыцьцё альбо на съмерць.
Пакуль жывая — цепліца надзея,
што нехта на мяне яе надзене...
Шчэ сілы ёсьць самой сябе раздзець.

Пайшлі адсюль ніякія сябры.

Съмерць не прыходзіць — ёй кутка на маю.
У тым гаі галінак наламаю,
хай у камінку шэпчуцца вяты.

Было і ўлетку горкай смакаты,
дзён-пустацьветаў, выдуманай цноты,
бяссоннай беспатольнай адзіноты...
Тут пастаю — пад абразом святым.

26.09.1993

Так надакучыла...

Так надакучыла прыкідвацца дурніцаю.
Нару пакінула, дзе па закутках страх.
Умею задавольвацца драбніцаю.
Каб толькі руки не трываць па швах.

Прывыклі гнуць мяне галінкай ніцаю,
бяздумнай школьніцай у кут стаўляць,
глядзець, нібы сталіца на правінцыю,
абы пра што, але паразмаўляць...

26.09.1993

На карнавал у каралеўскую краіну, дзе на палях расьце ячмень

ЧАСТКА ЧАЦЬВЕРТАЯ: «СЪВІНАЎЙСЬЦЕ»

1. Мост у горад.

Каб трапіць з порту ў чыгуначнага
вакзалу ў места, трэба перасекчы
вузла горада заліву. Моста ў горадзе
ніяма, а таму з аднага берага на другі
курсуюць два невялічкіх квадратных
караблікі з кавалкам асфальтаванае
вуліцы на палубе. На зьдзіўленьне,
яны аказаліся бязплатнымі.

Да адплыцьця парома ўвечары
ў нас быў вольнымі цэлы дзень.
Пакінуўшы свае заплечнікі й інструменты
ў камэрзы захоўванья, мы
паплылі на шпацыр па вузкіх вулках
мястэчка.

Ля касы палярод заліва стаялі
сумнашчыя вайскова-десантныя ка-
раблі. Паслья развалу Варшаўскага
дамовы іх эмчынныя паставы выгляда-
лі досьць недарэчна.

Вакол напружнага карабліка кру-
жыяла процьма вялізных чаяк, як
быццам з мэтай пацэліць белай
вільгачцю ў згурбіўшыхся на палубе
безбаронных пасажыраў. Часам яны
былі досьць трапныя.

2. Дойчланд.

Съвінаўйсьце месьціца літаральна
на самае нямецкае мяжы. Але
ў параўнанні з аблезлым асадніцкім
Шчэцынам горад дагледжаны. Пра
недалёкае мінулае съведчыць адно
дрэннае абдзёртыя нямецкія надпісы
на франтонах дамоў і гатычныя
паставы кірхаў, ператвораных у кась-
цёлы.

Уздоўж прычалу пастаянна пра-
пльваюць шыкоўныя яхты пад ня-
мецкім і швэцкім съцягамі.

Каб ня блізкасьць мора, горад
нельга было б адрозніць ад добра
памятаемых мною з далёкага дзя-
цінства Цосэна й Вэрнойхэн: пляц,
ратуша, кірха, вузкія крывыя вулкі,
якія прымірамі разыходзяцца ў роз-
ных бакі.

Адразу кідаюцца ў очы рокеры на
дарагушчых BMW і «Кавасаках»,
а таксама вялікая колькасць мужчы-
наў у шортах. Гэткае вясёлае жыцьцё
горада-курорта.

3. Індзейцы.

На цэнтральным пляцы расстаўлялі
гукавінную апаратуру й даставалі
з футаралу гітары лацінамэркі-
канскія індзейцы ў каляровых папонах
і чорных круглых капелюшах. З адчы-
неных вокнаў мансарды дома на-
супраце бухаў мясцовы рок-гурт. Усё
нагадвала пра канчатковую мэту
нашага падарожжа.

Але паслушаць імправізаваны кан-

цэрт у нас так і не атрымалася.

4. Іштад.

Мы завіталі на пошту, каб даслаць
факс нашаму сябру ў Данію —
маўляў, сустракай нас заўтра зранку.
Пакуль усе складалі тэкст, я вырашыў
канчаткова разабрацца ў квітках на
паром. «Памэрэнія», якая значылася
ў іх, ужо стаяла на прыстані.

Крамзоля, якая пазначала пункт
нашага прыбыцця, ніяк не была
падобная на слова «Капэнгаген».

— Кася, можа, ты разъбярэшся,
што тут напісаны,— я працягнуў ёй
блінк.

Калі я купляў квіткі ў Варшаве,
астатнія чакалі мяне, пасёшы ў скру-
нены фатэлі й гарталі рэкламныя
прастэкты кампаніі «Полфэрэз».

— Гэта ж Іштад... У нас квіткі
ў Швэцыю!

5. Віза.

Быў якраз той выпадак, калі мы
павінны дзякаваць, што для нас як
жыхароў «дзікае» краіны пры ўезь-
дзе ў цывілізаваны сьвет існуе візавы
рэжым. Гэта прымушае цябе не «рас-
слабляцца», быць «на чаку», правя-
раць і пераправяраць усе паперы.

Паром на Капэнгаген адплывае на
паўгадзіны раней за «Памэрэнію».
Гэта быў апошні паром, які мы
паспявалі б на свой канцэрт.

На марскім вакзале нас супакоілі.
Патрабавалася ўсяго толькі ў сем
гадзінай, калі адчыніцца каса, дадаць
гроши й атрымаць даплату на паром
«Віляну».

Але разнівалены шпацыр быў
сапсаваны. Мы хваляваліся, што нам
можа не хапіць квіткоў, бо...

6. Бежанцы.

У невялічкай чакальнай залі мы
убачылі жудасныя на тоўп. Гэта быў
апошні вечар, калі Данія бяз візай
прымала бежанцаў з былой Югаславії.
Іх было вельмі шмат, у асноўным
кабеты з маленькімі дзецемі і стосамі
вонкі. Уесь гэты вэрхал здымалі
хлопцы з дзяцкай тэлевізіі.

7. «Я дастаю

із шырокіх штанін...»

Малады памежнік доўга са зьдзіў-
леным разгледаў нашыя «чырвоныя
кніжкы», пацяля чаго пачаў некуды
тэлефанаваць. Да адплыцьця парома
заставаліся лічаныя хвіліны, і ззаду
нас пачалі абурацца польскія мала-
дзёны-скauty. Я штохвіліна паглядаў
на гадзіннік.

Жайнер добразычліва супакоіў:

— Не хвалюйся, калі трэба будзе,

паром затрымаецца. Я проста ніяк не
магу зразумець, вы што — расейцы
альбо беларусы?

— Беларусы. Мы з Менска.

— Дык няўко ў вас яшчэ дзеясныя
такія пашпарты?! — ён паказаў на
сярпаста-малаткастую вокладку.

— Самім сорамна, але што зро-
біш...

ЧАСТКА ПЯТАЯ: «ПАРОМ»

1. Традыцыя.

Кожны з нас ведаў, што на моры
існуе традыцыя — пад час адплыцьця
трэба разыўвіцца з берагам. Мы ўсе
падніяліся на верхнюю палубу.

Завурчэлі магутныя рухавікі, і
усынішы ваду калі прыстані, цяжкі
карабель пачаў павольна рухацца
ў бок мора. Ін мінуў порт, даўгую
штуцнную касу з маяком на самым
краю ўыйшаў на адкрыту марскую
дарогу, да самага далягліду пазнача-
ну съветлавымі мая

25. ПОНДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

16.40. Літаратурны тэатр. «Не толькі пра хакане...». 17.10. Тэлебачанне—школе. 17.30. Навіны. 17.40. 18.05. Документальны фільм. 17.55. Дэйнік Прынэмансія (Гр.). 18.15. «Над Нёманам». Прэгра на польскай мове (Гр.). 19.00. Абласцьныя навіны (брэст). 19.10. Лідская панарама (Гр.). 19.40. Што на сваце паучувацца... 20.35. Кантакт. 20.40. Кальханка. 21.00. Панарама. 21.35. Гэд купалам сусвету. 21.45. Спартыўныя тэлекар. 22.00. «Фенікс». Маст. тэлефільм («Аўстралія»). 1-я серыя. 23.05. НІКА. 23.20. Метрам.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотрите, послушайте. 8.40. Премьера худ. телесериала «Мелочи жизни». 21-я серия 9.10. 13.15. Ассоциация детского телевидения. 9.35. Премьера документального фильма «Шаман». 10.00. Девчичья песня. 10.15. Тема. 11.00. 14.00. Новости. (с сурдопереводом). 11.20. 18.05. Гол. 14.25. Телемістк. 15.40. Янтарик-93. 16.00. Звездный час. 17.30. Палітры. 17.55. Документы и судьбы. 18.40. Эхо недели. 19.10. Как стать богатым. 19.40. Спокойной ночи, малыш! 20.40. «Мелочи жизни». 21-я серия. 21.10. «Новая студия» представляет. 21.45. Монтаж. 0.25. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуются... Требуются... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Совершенно секретно. 9.10. Устами младенца. 9.40. Восстановление. 9.55. Срочно требуются стихи... 10.35. Домашний экран. «Табор уходит в небо». 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Дневной сеанс. «Когда зацвел миндалин». 14.40. Премьера документального фильма «Испания с высоты птичьего полета». 7-я серия. 15.10. Бизнес в России. 15.40. Там-там новости. 15.55. Телегазета. 16.05. Трансросэфір. 16.30. Спасение 911. 17.45. Дела книжные. 18.00. Театральный разъезд. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Детектив по понедельникам. «Лаки Стайк» представляет художественный фильм «Война конкурентов». 20.20. Хроника. 21.00. Без ретуши. 22.20. Автомаг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Кинолегенды. «Несенные ветром». Часть 1-я. 23.35. На белом фоне. 00.05. Ночной сеанс. «Кинопробы».

ПОЛЬША-І

17.05. Тележурнал для подростков. 17.50. Музикальная программа. 18.00. Телекомпресс. 18.20. Квант. 18.40. Право и беспризвание. 18.55. Программа на вечер. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Театральный журнал. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямой из Бельведера. 21.20. Телепередача. П. Шаффер. «Амадеус». Часть 2. 22.40. Миниатюры. 23.00. Репортаж. 23.30. Песни кабаре. «Пирания». 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музикальная программа. 00.35. «Профессионал». Фильм пр-ва Польши. 02.20. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-ІІ

16.00. Репортаж. 16.30. Приветствие. 16.35. Новые приключения. 17.00. Панorama. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Концерт. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Голко». 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. «Молния». Сериал пр-ва США. 21.30. Автомокурнал. 22.00. Панorama. 22.30. Спорт. 22.40. «Репортеры «Двойки» представляют. 23.00. «Коджак». Сериал пр-ва США. 00.35. Репортаж. 01.00. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музикальный фильм. 01.50. «Молния». Сериал пр-ва США.

26. ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Гэд купалам сусвету. 8.25. 13.05. 17.45. Дак. фільмы. 8.55. Тэлевізійная дошка аб яў. 9.00. Тэлебачанне—школе. Прыродадаўства. 3-ія клас. 9.20. Клуб «Гаў-гаў». 9.45. Пасля юбілею. 10.30. «Фенікс». Маст. тэлерафім. 11.30. «Віртуозы Малксы» і Уладзімір Слівакоў. 13.30. Навіны. 15.15. «Ноў і Ка»-там. 16.15. Тэлебачанне—школе. 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 18.00. Мы—беларусы, перадача 1-я цыкла «Беларусь У Амерыцы». 18.25. Сладкыня (Гр.). 19.00. Абласцьныя навіны (Віцебск). 19.10. Вячэрні канал. Инфарматычна-музычная программа (Гр.). 20.35. Кантакт. 20.40. Кальханка. 21.00. Панарама. 22.30. «Коджак». Сериал пр-ва США. 23.00. Репортаж. 01.00. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музикальный фильм. 01.50. «Молния». Сериал пр-ва США.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домисолька. 8.40. 13.40. Мультифильм. 8.50. Премьера художественного телефильма «Просто Мария». 9.40. Наш музикальный клуб. 10.20. Человек и закон. 10.50. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новости. (с сурдопереводом). 11.20. «Обыкновенное чудо». Художественный фильм. 12.30. «Не стреляйте в белых лебедей». Художественный фильм. 1-я серия. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера художественного телефильма «Приключения Тедди Распини». 15.40. Это вы можете. 16.10. Премьера мультифильма «Летающий дом». 21-я серия. 18.00. «Просто Мария». 18.30. Миниатюра. 19.40. Спокойной ночи, малыш! 20.40. Лотто. «Миллион». 21.10. К 70-летию Мосфильма. Художественный фильм «Курыер». 22.30. Максима. 23.40. Не первенство мира по шахматам. 23.55. Рок-н-ролл. 18. 00. Регион. Чемпионат Европы. Сборная России—сборная Франции.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домисолька. 8.40. 13.40. Мультифильм. 8.50. Премьера художественного телефильма «Просто Мария». 9.40. Наш музикальный клуб. 10.20. Человек и закон. 10.50. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новости. (с сурдопереводом). 11.20. «Обыкновенное чудо». Художественный фильм. 12.30. «Не стреляйте в белых лебедей». Художественный фильм. 1-я серия. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера художественного телефильма «Приключения Тедди Распини». 15.40. Это вы можете. 16.10. Премьера мультифильма «Летающий дом». 21-я серия. 18.00. «Просто Мария». 18.30. Миниатюра. 19.40. Спокойной ночи, малыш! 20.40. Лотто. «Миллион». 21.10. К 70-летию Мосфильма. Художественный фильм «Курыер». 22.30. Максима. 23.40. Не первенство мира по шахматам. 23.55. Стол-кард. 23.15. Тэлевізійны Дом кіно.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика.

7.30. Время деловых людей. 8.00. Без ретуши. 11.05. Домашний экран. «Футз». 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Тишина №9. 14.25. Шедевры из провинции. 15.00. Христианская программа. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансросэфір. 17.00. Сказки для родителей. 17.30. Хроника. 18.35. «Экспонент» представляет. 18.45. Праздник каждый день. 19.00. Вести. 19.25. Домашний экран. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 23-я серия. 20.15. Антреприза. 21.00. 22.35. Тихий дом. Часть 1-я и 2-я. 22.20. Автомаг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 23.40. Музикальный экзамен.

ПОЛЬША-І

15.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Наша Балтика. 14.50. Кухня. 15.05. Клуб домашнего компьютера. В кругу науки. 15.50. Счет математики. 16.00. Рисуй с нами. 16.15. Со знанием по жизни. 16.30. Джойстик. 16.50. Спектр. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музикальная программа. 18.00. Телекомпресс. 18.20. Сенсация XX века. 18.45. 100 лет кино. 18.55. Программа на вечер. 19.05. «Скорч». Сериал пр-ва США. 19.30. Чрезвычайный пересмотр. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Секс-мограф. 21.25. «Любит ли кто меня в этом доме?». Фильм пр-ва Польши. 22.30. Взято из жизни. 23.00. Страна Америка. 23.30. Всеиронные дни. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музикальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.05. После полуночи. 01.30. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-ІІ

11.30. Английский язык в науке и технике. 11.45. Английский язык в экономике. 12.00. Панorama. 12.05. Студия второго программирования. 12.45. Абсолют. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панorama. 14.05. «Фліп і Флап». Комедия пр-ва США. 15.00. Специальная линия. 15.40. Документальный фильм. 16.30. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мультсерия. 17.00. Трансросэфір. 17.30. Сказки для детей. 17.30. Хроника. 18.35. «Экспонент» представляет. 18.45. Праздник каждый день. 19.00. Вести. 19.25. Домашний экран. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 23-я серия. 20.15. Антреприза. 21.00. 22.35. Тихий дом. Часть 1-я и 2-я. 22.20. Автомаг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 23.40. Музикальный экзамен.

27. СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Гэд купалам сусвету. 8.25. 12.40. Дак. фільмы. 9.00. Тэлебачанне—школе. Музика. 2-ія клас. 9.15. «Лада ОМС» прадстаўляе: «Салодкі ручай». 11.25. «Лачатак». 12.30. Відзімава. 13.30. Навіны. 15.15. «Ноў і Ка»-там. 16.15. Тэлебачанне—школе. 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 18.00. Мы—беларусы, перадача 1-я цыкла «Беларусь У Амерыцы». 18.25. Сладкыня (Гр.). 19.00. Абласцьныя навіны (Гомель). 19.10. Творческая мададэжная аб яднанне «Крок». 19.40. Гаспадар. 20.25. Фільм-канцэрт. 20.35. Кантакт. 20.40. Кальханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Зоркі» на экране. Маст. фільм «Іспанія». 22.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НІКА. 23.45. Тэлевізійны Дом кіно.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. 8.00. 17.00. 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Сорока. 8.40. Премьера художественного телефильма «Просто Мария». 9.30. Торговый мост. 10.00. Праздник на горе Маковец. 10.20. Запади для душі (Киев). 10.50. 01.05. Пресс-экспресс. 11.00. 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Обыкновенное чудо». Художественный фильм. 12.2-я серия. 12.30. «Не стреляйте в белых лебедей». Художественный фильм. 2-я серия. 13.35. Примечание Тедди Распини. 14.25. Телесериал. 15.15. Абласцьныя навіны (Гомель). 19.10. Творческая мададэжная об яднанне «Крок». 19.40. Гаспадар. 20.25. Фільм-канцэрт. 20.35. Кантакт. 20.40. Кальханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Зоркі» на экране. Маст. фільм «Іспанія». 22.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.40. НІКА. 23.45. «Зоркі» на экране. Маст. фільм «Іспанія». 24.30. Кальханка. 25.00. Панарама. 25.45. Тэлесериал. 26.00. Панарама. 26.45. Тэлесериал. 27.00. Панарама. 27.45. Тэлесериал. 28.00. Панарама. 28.45. Тэлесериал. 29.00. Панарама. 29.45. Тэлесериал. 30.00. Панарама. 30.45. Тэлесериал. 31.00. Панарама. 31.45. Тэлесериал.

7.00. 13.00. 19.00. 22.00. Вести. 7.20. Требуются... Требуются... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Кабарэ «Околесица». 9.20. Пілігрім. 9.30. Рігмаліон. 9.50. Ретро-шляхер. 10.20. Белая ворона. 11.05. Домашний экран. Художественный телерифльм. «Санта-Барбара». 12.35. Шарман-шоу. 14.55. Пілігрім. 15.00. Соседы планете. 15.30. Трансросэфір. 16.55. Дысней на пятыцам. 17.45. Программа для детей. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. «Сінема».

стенный фильм. «Санта-Барбара». 23-я серия. 11.55. Антреприза. 12

22—28 кастрычніка 1993

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

**Рынак новы,
але без прыбіральні**

Новы рынак у раёне пасёлка Паўднёвы найбольш уражвае колькасцю людзей. Яшчэ раз пераконваецца ў тым, што самое галоўнае і значнае для нашых людзей у жыцьці — гэта рынак. Асабліва ў суботу складвалася такое ўражанье, што ці на кожны гардзенец быў там. Перапойненныя аўтобусы, маршрутныя таксоўкі, уласныя аўтамабілі, іншыя дабіраліся пехатой.

Даречы, рынак як сълед яшчэ не падрхтаваны. Не паўсядна заасфальтаваны пляцуўкі, няма абліцаванай крыты павеци і ўжо зусім прыкра, на што вельмі скардзяща гандляры — не зрабілі нават прыбіральні. Каравай, іншой па-савецку: абы хутчай...

Стала зусім ціха і нешматлюдна на старым рынке па вул. Антонава. Тут зараз гандлююць толькі сельгаспрадуктамі. Да-речы, пасля апошняй падышкі цэнай на мясе ў крамах пакупнікоў на рынке стала значна болей. Аднак, напэўна, гэта нена-доўга. Цэны растуць.

Цены на некаторыя харчовыя тавары на гарадзенскім Цэнтральным калгасным рынку ў мінульы выхадныя:

Сывініна, 1 кг — 1800—5000 руб.

Вэнджаніна, 1 кг — ад 2000 да 10000 руб.
Шынка, 1 кг — ад 2000 да 6000 руб.
Бараніна, 1 кг — 2500—3500 руб.
Яйкі, дзесятак — 1000 руб.
Куры, 1 шт.— 6000 руб.
Качкі, 1 шт.— 5500 руб.
Тлушч сывіны, 1 кг — 1800 руб.
Сала салёна, 1 кг — 3500 руб.
Масла, 1 кг — 2800 руб.
Сыр «Російскі», 1 кг — 2500 руб.
Алей, 1 л — 3000—3500 руб.
Вінаград, 1 кг — 1000—1200 руб.
Бананы, 1 шт.— 450 руб.
Дыни, 1 кг — 1600 руб.
Кыві, 1 шт.— 1600 руб.
Мандарыны, 1 кг — 5000 руб.
Бульба, 1 кг — 80 руб.
Гуркі, 1 кг — 1500 руб.
Цыбуля, 1 кг — 250 руб.
Чеснок, 1 кг — 2000 руб.
Перац, 1 кг — 1500 руб.
Памідоры, 1 кг — 600 руб.
Яблыкі, 1 кг — 70—120 руб.
Грушы, 1 кг — 250—300 руб.
Кавун, 1 кг — 400 руб.
Цукар, 1 кг — 1500 руб.
Мёд, 1 кг — 10000 руб.
Разынкі, 1 кг — 3500 руб.
Гарэлка, 1 бут.— 3600 руб.
Даляр ЗША — 3100—3300 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.
Фотографаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

Сезон сканчаецца, а «Нёман» толькі пачынае шукаць сваю гульню

Чарговая гульня «Нёмана» з віцебскім «Кімам», які займае зараз трэйці радок у турнірнай табліцы чэмпіянату Беларусі, не дала канчатковага адказу на талоўнае пытанье: ці дапамаглі зъмены ў кірауніцтве і складзе гульцоў каманды пераадолець крызіс, які адчуваўна за-цягнуўся.

Упершыню прыкметна амалоджаную каманду вывёў на гульню новы капитан С. Гурэнка. Першы тайм прайшоў у нецікавай гульні з прыкметнай перавагай віцебшчыні, якія не давалі часу сумаваць брамніку гарадзенцаў А. Рыбаку. На 1-й хвіліне Э. Дзіменекавец падзвердзіў рэпліту гульца з «гарметным» ударом. На шашце Рыбака мяч, дасланы з 20 метраў, толькі коўзнуў па перакладзіне. Бадай гэта быў адзіны момент, які заслугоўваў увагі. У дзеяньнях жа гарадзенцаў пра-глядвалася нейкая інэртнасць і бязвы-ходнасць.

Другая палова гульні прайшла больш жавава і цікава. У сярэдзіне тайма гарадзенцы нават хвілін на 10 прыціснулі «кімаўца» да ўласнай брамы, але сур'ёзных пагроз для суперніка не стварылі.

Нягледзячы на нічью, «Нёман» часам паказваў сваю былую гульню. Апошнія вельмі абнадзейвала, бо гэта канчатковая мяжа абароны была амаль пастаянным зумным болем трэнера гарадзенца.

Таму, улічваючы страту на працягу месяца амаль усіх гульцоў атакі, якія зараз выступаюць за «Кардан-Флаерз» і ў сувязі з гэтым і кароткую лаўку запасных, гэты вынік можна занесці ў актыў В. Янчкіна.

Будзем аб 'ектыўнымі: лепшыя га-ды С. Карозы, Ю. Мазурчыка і нават знакамітага С. Саладоўнікава — ззаду. Апошні мог бы яшчэ дапамагчы сваі каманьдзе. Шкада, калі гэтыя таленавіты

Крымінальная хроніка

у калгасе «Сывітанак» Мастоўскага раёна скралі жараба.

Адразу трох коней зъніклі з фермы калгаса «1 Мая» Дзятлаўскага раёна. Зъдзіўляе не тое, што іх крадуць, а тое, што ўвогуле не ахоўваюць.

Тры тоны медзі коштам 30 мільёнаў рублёў скрадзены з металічнага ангару ў Горадні. Сховішча нікім не ахоўвалася.

На толькі што адчыненым новым гарадзенскім рынку двух 17-гадовых хлопцаў, якія нідзе не працуяць, скралі магнітафон «Panasonic» у жыхара Горадні. Злодзея затрыманы.

А. ІВАНОЎ.

Прыём пераводаў прыпынены

Зусім нядайна аддзяленыні сувязі Горадні началі прымаць грашовыя пераводы для перасылкі іх у некаторыя краіны СНД. Прыватныя асобы мелі магчымасць накіраваць у Расею, Таджыкістан, Кыргызстан, Туркменістан, Украіну — да 5000 рублёў, а ў Казахстан — нават да 10 000. Але з 16 кастрычніка, згодна ўрадавай тэлеграме, якую атрымалі ўсе паштовыя аддзяленыні, прыём пераводаў ад прыватных асоб прыпыненіца да асобнага распрараджэння. Пэнсіі і аліменты пакуль можна накіраваць без абмежавання.

Д. А.

ГАЗЭТА «ПАГОНЯ»
штотыдзень у вашай хаце!
Падпісны індэкс 63124
Кошт на месяц — 210 рублёў,
на квартал — 630 рублёў.

Што вам падкажа Поўня?

25—31 кастрычніка

ПАНЯДЗЕЛАК. Дзень больш нейтральны. Рабіце справы, раней пачатыя, а галоўнага і важнага лепш не пачынаць. Поўня ў Рыбах: значыць, нешта адкладваецца або затрымліваецца. Адносіны будуюцца на пачуцьцях і перажываннях. Карысна прымаць ванны з валер'янай і рамонкам. Не злуйтесь і не давайце волю дрэнным эмоцыям. Зьвярніце ўвагу на блізкіх і сям'ю. Сустрэчы з сябрамі лепш адкладвасці.

АТТОРАК. Парадуе добрымі адносінамі з сябрамі і калегамі. Удалымі могуць стаць камандыроўкі і падарожкі. Наладзяцца справы ў бізнесе. Аднак траба мець сур'ёзныя і пэўныя разылкі. ІЛЬВАМ раем пасачыца за здароўем. Другая палова днія вельмі спрыяльней для адказных мэррапрыемстваў.

СЕРАДА. Нічога важнага не рабіце,— бо чакаючы страты і нядачы. Не заключайце дамоўку, не падпісвайце грашовыя дакументы. Не ўступайце ў спрэчкі і канфлікты. Зьвярніце ўвагу на сны, асабліва гэта дэтычыцца РАКАУ і РЫБАУ. Добры пэрыяд для пачатку дыеты ёй галаданья. Старыя людзі могуць уступаць у канфлікты: не крывідзіце. АВЕНЫ і ЛУЧНІКІ рызыкуюць падспаваць адносіны з блізкімі і сябрамі. Лепш не выяжджаць у гэты дзень у дарогу.

ЧАЦЬВЕР. Агрэсія гэтага дня не спрыяе добруму адчуванню юніць перашкоды. Рыбы, РАКІ і ПАННЫ, зьвярніце ўвагу на здароўе: страйнікі і ныркі прыняксуць непрыемнасці. АВЕНУ і ІЛЬВУ траба адмовіцца ад заключэння контрактаў, адкладаціце акцыю куплі-продажу. Магчымы непаразуменны ў доме і на працы. У гэты дзень не брыце шлюбу і адкладзіце «камурныя» справы. Не спяшацца наперад, а лепш звярніцца назад і падвядзіце вынікі зробленага.

ПЯТНІЦА. Дзень вельмі спрыяльны. Старайтесь не пераацэнваць свае магчымасці. ЦЯЛЕЦ мусіць пасачыць за сваімі словамі, на траба прымаць важных разышніяў. РАК рызыкуе трапіць на вуду, якую паставіць хлускі слыснік. ПАНЬНЕ траба асьцерагацца ў працы з грашымі і дакументамі. Рыбы адчуваюць стомленасць і нежаданне працаўца. Чыноўнікі і бюраркітэ пэўна «адфутбоўляю» вашыя дакументы, і справы прыпыніцца.

СУБОТА. Адмоўцеся ад дзялэвых сустрэч і прыняцьца важных разышніяў. Асьцерагайтесь траум і аварый. Дыета і галаданье дапамогуць мець добрыя настроі. Могуць быць крадзяжы і падмагны. Лепш заняцца хатнімі справамі і дзецьмі. РАКУ будзе лепш заняцца кулінарнымі справамі і згатаўваць нешта смачнае. РЫБАМ на карысць заняцца творчасцю. СКАРПІЕНУ неабходна зьвярніцца ўвагу на здароўе.

НЯДЗЕЛЯ. Райм аблежаваць ужываннем алкаголя. Лепш прысыяцца дзень адпачынку. Адмоўцеся ад лекаў. Сыцеражытесь п'яными і хуліганамі. Не старайтесь ўпіліваць на навакольле. Зьвярніце ўвагу яшчэ раз на свае паводзіны.

Падрыхтаваў
А. КАМДРАІСУ.

«ПАГОНЯ»

Редактар С. АСТРАЎЦОУ

Заснавальнік: культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефон: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Составляючыя, афсэтны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйнечча друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Галіграфістў, 4.
Падпісана да друку 21.10.1993 г.
Тыраж 3951 пасобнік
Зак. 4689